

K·MEO

ESPANYA, DISSENY

Fan trens que no passen pels túnels

Espanya, segle vint-i-ú. No és conya. Parla un dels enginyers d'ADIF.

Bueno, vale, sí, los trenes no pasan por los túneles pero por muy poquito y además son bonitos.

Bueno, vale, sí, tomamos mal las medidas.

Bueno, vale, sí, el problema es que en España como somos bajitos pues los túneles se hacían bajitos también.

Bueno, vale, sí, la cagamos pero no es la primera vez. También hicimos unos submarinos que no flotaban, y otros que no cabían en el amarre y compramos furgonetas eléctricas sin tener dónde enchufarlas y construimos una casa cuartel sin sala de torturas, y se nos pegó un arroz mar y montaña. Bueno, sí, eso pasa. Es la vida.

Bueno, sí, es verdad que en España esas cosas pasan más que en otros lugares, pero eso es por el clima. Nosotros somos más de tapas que de cálculos. No te vas a pasar una semana recorriendo la vía y midiendo todos los túneles cántabros y asturianos. Coges uno, al azar, que así es como va la ciencia y listos. ¿Cuatro sesenta? Pues cuatro sesenta es lo que hacen los túneles, joder. Si unos se cansaron de horadar a metro veinte, ¿qué culpa tenemos nosotros?

Hacer trenes tampoco es tan fácil, no crean. Que si los asientos, que si las luces, que si dejar un espacio para las maletas, que si no olvidarte de las ventanillas, y de ponerles ruedas... encima no estaremos pendientes de la altura del vagón, coño. Pues una altura normal y ya está.

Bueno, vale, sí, la carrera no la acabé, pero soy primo directo de un ex alto cargo de un ministerio que ya no existe pero que dejó muy buen recuerdo y preparado lo estoy. Hasta he puesto barras verticales en medio los vagones para que los pasajeros puedan agarrarse en caso de incendio.

GARSA PROSTÀTICA

DE LA LLEUGERESA DE LES VAGUES

Vagues a les biblioteques i entre els secretaris judicials

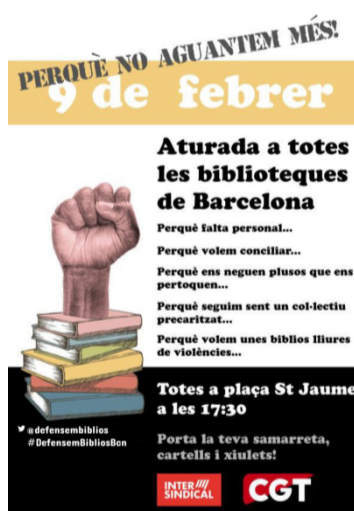
Hi ha vagues i vagues. La del transport públic que emprenya, la dels metges que disminueix el nombre de morts, la dels mestres que duen als pares al psiquiatre i als avis a la tomba. Hi ha vagues que afecten a la població i vagues desconegudes i asèptiques. Aquesta setmana n'hem tingut una de cada.

Les biblioteques municipals han tancat un dia. Els secretaris judicials o lletrats de l'administració en porten setze.

Doncs com anàvem dient, hi ha vagues que afecten a la població. Les biblioteques a hores d'ara s'han convertit en casa d'acollida de gent que viu al carrer, en residència per avis que no poden encendre la calefacció a casa seva, a senyores que no tenen pressa de tornar a casa perquè s'hi trobaran al bandarra del seu marit, en centre d'activitats extraescolars pels fills de pares sense poder adquisitiu, de tertúlies, i de molts i

molts estudiants que prefereixen la biblioteca (aquella part on hi ha llibres, taules i silenci) que casa seva. Tot aquest personal, l'altre dia, es va fer fotre.

Fa setze dies, com hem dit que lletrats de l'administració fan vaga i encara ningú no s'ha fet fotre. Més aviat al contrari. Pels que no tinguin contacte amb l'administració (siau sempre elevats) és possible que ignoreu el treball dels lletrats. Són aquells que mouen les carpetes de d'alt a baix i viceversa segons la quota satisfeta per l'interessat. Es pot explicar més clar però és perillós. Això, en teoria podria ser interessant. Tens por d'un judici o una resolució, vas pagues i la carpeta amb el teu cas, passa a la base de la pila. Al contrari,

tens presa per solucionar el tema, vas pagues i la carpeta queda miraculosament sobre totes les altres. Només un problema. La justícia és tan lenta que ja ningú no està pendent del seu cas i va tirant. Per això han fet vaga els lletrats, encara que no se'n hagi donat ningú. Queda clar?